Goede Vrijdag

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja, 52, 13 - 53, 12.
Zie mijn dienaar zal voorspoedig handelen, hij zal worden verhoogd en verheven en zeer verheerlijkt. Zoals velen over hem ontsteld hebben gestaan zo misvormd was hij, zo onmenselijk van voorkomen en zijn schoonheid beneden die van mensenkinderen. Zo zal hij vele volkeren slaan met verbazing, koningen zullen hun mond voor hem sluiten, want wat hun niet verteld is, aanschouwen zij, en wat zij niet hebben gehoord, zien zij in. Wie kon geloven wat wij hebben gehoord en over wie is de arm van de Heer zichtbaar geworden? Hij is geprezen als een alleenstaande loot en als een wortel uit dorre grond; hij had gestalte noch luister, zodat wij naar hem konden zien, geen voorkomen zodat wij hem zouden kunnen begeren. Veracht en door de mensen verstoten, Man van smarten en door lijden gerijpt; als een die zijn gelaat voor ons heeft verborgen, veracht en door ons niet geteld. Toch waren het onze pijnen die hij droeg en onze smarten die hij op zich nam. Wij daarentegen beschouwden hem als een getroffene, als iemand die door God is geslagen en vernederd. Hij is echter doorboord om onze zonden, mishandeld om onze misdaden, want op hem rust de straf voor ons heil en door zijn striemen is er genezing voor ons. Wij allen dwaalden als een kudde, ieder ging zijn eigen weg; de Heer liet op hem neerkomen de misdaad van ons allen. Men mishandelde hem en hij heeft het aanvaard, hij heeft zijn mond niet geopend. Als het lam dat naar de slachtbank geleid wordt en als het schaap dat voor zijn scheerder verstomt, zo heeft hij zijn mond niet geopend. Door een gewelddadige rechtspraak is hij weggerukt. Wie is er nog die denkt aan zijn leven? Hij is immers weggenomen uit het land der levenden, om de zonden van mijn volk tot de dood toe geslagen. Men geeft hem een graf bij misdadigers en bij de rijken een rustplaats ofschoon hij geen onrecht gepleegd heeft en er geen bedrog is geweest in zijn mond. Het heeft de Heer behaagd hem met slagen te pijnigen. Al brengt hij zichzelf ten offer toch zal hij een nageslacht zien, zijn dagen verlengen en de wens van de Heer zal door zijn hand vervuld worden. Om zijn zwoegen zal hij licht zien en worden verzadigd. Door zijn inzicht zal mijn dienaar als rechtvaardige velen rechtvaardigen en hun misdaden zal hij op zich laden. Daarom zal Ik hem deel geven onder de groten, en met machtigen zal hij de buit verdelen omdat hij zijn ziel prijsgaf aan de dood en onder de zondaars gerekend is. Hij draagt immers de zonden van velen en is voor de zondaars een voorspraak.

Tussenzang: Ps. 31 (30), 2 en 6. 12-13. 15-16. 17 en 25.
Antifoon: Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.

Bij U, Heer, zoek ik mijn toevlucht,
stel mij toch nimmer teleur.
Vertrouwvol leg ik mijn geest in uw handen,
Gij zult mij beschermen, getrouwe God.

Mijn vijanden drijven de spot met mij,
mijn buren lachen mij uit.
Men is mij vergeten als was ik dood,
ik ben gebroken huisraad.

Toch blijf ik op U vertrouwen, Heer,
steeds zeg ik: Gij zijt mijn God.
Gij hebt mijn lot in uw hand,

bevrijd mij van mijn vervolgers.

Laat over uw dienaar uw Aanschijn stralen,
red mij door uw genade.
Schept moed en weest onverschrokken,
gij allen die hoopt op de Heer.

Tweede lezing: Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de Hebreeën, 4, 14-16 + 5, 7-9.
Broeders en zusters,
Nu wij een verheven hogepriester hebben, een die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, nu moeten wij vasthouden aan onze belijdenis. Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden. Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde. Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods genade, om barmhartigheid en genade te verkrijgen en tijdige hulp.
In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: hoewel Hij Gods Zoon was, heeft Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd; en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen oorzaak geworden van eeuwig heil.

Vers voor het Evangelie: Fil. 2, 8-9.
Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood,
tot de dood aan het kruis.
Daarom heeft God Hem hoog verheven
en Hem de naam verleend die boven alle namen is.

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes, 18, 1 - 19, 42.
Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
In die tijd ging Jezus met zijn leerlingen naar buiten, naar de overkant van de beek Kedron. Daar was een boomgaard die Hij met zijn leerlingen binnenging. Maar ook Judas die Hem zou overleveren kende deze plaats omdat Jezus er dikwijls met zijn leerlingen was samengekomen. Zo kwam Judas daarheen met de afdeling soldaten en met dienaars van de hogepriesters en Farizeeën, voorzien van lantaarns, fakkels en wapens. Jezus, die alles wist wat over Hem ging komen, trad naar voren en zei tot hen: Wie zoekt gij? Zij antwoordden Hem: Jezus de Nazoreeër. Jezus zei hun: Dat ben Ik. Ook Judas, zijn verrader, bevond zich bij hen. Nauwelijks had Jezus hun gezegd: Dat ben Ik, of zij weken achteruit en vielen op de grond. Nog eens vroeg Hij hun: Wie zoekt gij? Zij zeiden: Jezus de Nazoreeër. Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd dat Ik het ben. Als gij Mij zoekt, laat deze mensen dan gaan. Vervuld moest worden wat Hij gezegd had: Niemand van hen die Gij Mij gegeven hebt, liet Ik verloren gaan. Maar Simon Petrus had een zwaard bij zich. Hij trok het en verwondde daarmee de knecht van de hogepriester door hem het rechteroor af te slaan. De naam van die knecht was Malchus. Jezus echter sprak tot Petrus: Steek dat zwaard in de schede; zou Ik de beker niet drinken die mijn Vader Mij gegeven heeft?
De afdeling met de bevelhebber en de dienaars van de Joden grepen toen Jezus vast, boeiden Hem en brachten Hem eerst naar Annas. Deze was namelijk de schoonvader van Kájafas die dat jaar hogepriester was, dezelfde Kájafas die aan de Joden de raad had gegeven: Het is beter dat er één mens sterft voor het volk. Simon Petrus en nog een andere leerling volgden Jezus. Die leerling nu was een bekende van de hogepriester en zo ging hij tegelijk met Jezus het paleis van de hogepriester

binnen, terwijl Petrus buiten de poort bleef staan. Die andere leerling, de bekende van de hogepriester, kwam naar buiten, sprak met de portierster en bracht Petrus naar binnen. Het meisje dat aan de poort stond vroeg Petrus: Zijt gij ook niet een van de leerlingen van die man? Hij zei: Welneen. Omdat het koud was, hadden de knechten en dienaars een houtskoolvuur aangelegd en stonden zich te warmen. Ook Petrus stond bij hen en warmde zich. De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en zijn leer. Jezus antwoordde hem: Ik heb openlijk tot de wereld gesproken. Ik heb altijd onderricht gegeven in een synagoge of in de tempel waar alle joden bijeenkomen en er is niets wat Ik in het geheim heb gesproken. Waarom ondervraagt gij Mij? Ondervraag de mensen die gehoord hebben wat Ik hun heb verkondigd. Die weten goed wat Ik heb gezegd. Op dit woord gaf een van de dienaars die naast Hem stond Jezus een klap in het gezicht en voegde Hem toe: Antwoordt Gij zo de hogepriester? Jezus antwoordde hem: Indien Ik iets verkeerds gezegd heb, verklaar dan wat er verkeerd in was; maar indien het goed was, waarom slaat gij Mij? Daarop zond Annas Hem geboeid naar de hogepriester Kájafas. Simon Petrus stond zich te warmen toen iemand hem vroeg: Zijt ook gij niet een van zijn leerlingen? Hij ontkende het en zei: Welneen. Maar een van de knechten van de hogepriester, een bloedverwant van de man wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: Heb ik u niet in de boomgaard bij Hem gezien? Petrus ontkende het opnieuw en meteen begon er een haan te kraaien.
Toen brachten ze Jezus van het huis van Kájafas naar het pretorium. Het was vroeg in de morgen. Zelf gingen zij het pretorium niet binnen want ze moesten het paasmaal kunnen eten en mochten zich daarom niet verontreinigen. Daarom kwam Pilatus naar buiten en vroeg hun: Welke beschuldiging brengt gij tegen deze man in? Zij gaven hem ten antwoord: Als dit geen misdadiger was, zouden wij Hem niet aan u hebben overgeleverd. Daarop zei Pilatus: Neemt Hem dan zelf en vonnist Hem volgens uw Wet! De Joden antwoordden hem: Wij missen het recht om iemand ter dood te brengen. Zo zou Jezus' woord in vervulling gaan, waarmee Hij had aangeduid welke dood Hij zou sterven. Nu ging Pilatus het pretorium binnen, riep Jezus bij zich en zei tot Hem: Zijt Gij de koning der Joden? Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit uit uzelf, of hebben de anderen u over Mij gesproken? Pilatus gaf ten antwoord: Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou mijn koningschap van deze wereld zijn, dan zouden mijn dienaars er wel voor gestreden hebben, dat Ik niet aan de Joden werd uitgeleverd. Mijn koningschap is evenwel niet van hier. Pilatus hernam: Gij zijt dus toch koning? Jezus antwoordde: Ja, koning ben Ik. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Alwie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem. Pilatus zei tot Hem: Wat is waarheid? Na die woorden ging hij weer naar buiten tot de Joden en zei: Ik vind hoegenaamd geen schuld in Hem. Maar er bestaat onder u de gewoonte dat ik met Pasen iemand vrijlaat. Wilt gij dus dat ik u de koning der Joden vrijlaat? Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen: Neen, Die niet, maar Barabbas! Barabbas was een rover. Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten Hem die op het hoofd en wierpen Hem een purperen mantel om. Ze traden op Hem toe en zeiden: Gegroet, koning der Joden! En zij sloegen Hem in het gezicht.
Pilatus ging weer naar buiten en zei tot hen: Ziehier, ik breng Hem naar buiten om u te doen weten, dat ik volstrekt geen schuld in Hem vind. Jezus kwam dus naar buiten, terwijl Hij nog de doornenkroon en de purperen mantel droeg. Pilatus zei tot hen: Ziehier de mens. Maar toen de hogepriesters en hun dienaars Hem zagen, schreeuwden ze: Kruisigen, kruisigen! Pilatus zei hun: Neemt gij Hem dan en kruisigt Hem, want ik vind geen schuld in Hem. De Joden antwoordden hem: Wij hebben een Wet en volgens die Wet moet Hij sterven, omdat Hij zich voor Gods Zoon heeft uitgegeven. Toen Pilatus dit hoorde, werd hij nog meer bevreesd. Hij ging het pretorium weer binnen en sprak tot Jezus: Waar zijt Gij vandaan? Jezus gaf hem echter geen antwoord. Daarom zei Pilatus: Gij spreekt niet tegen mij? Weet Ge dan niet dat ik de macht heb om U vrij te spreken, maar ook de

macht heb om U te kruisigen? Jezus antwoordde: Ge zoudt volstrekt geen macht over Mij hebben, als u die niet van boven gegeven was. Daarom is de zonde van hem die Mij aan u heeft overgeleverd groter. Van dit ogenblik af wilde Pilatus ertoe overgaan Hem vrij te laten. Maar de Joden schreeuwden: Als ge die man vrijlaat, zijt ge geen vriend van de keizer. Wie zich voor koning uitgeeft, komt in verzet tegen de keizer. Toen Pilatus hen dit hoorde roepen, liet hij Jezus naar buiten brengen en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Litóstrotos heet, in het Hebreeuws Gabbata. Het was de voorbereidingsdag voor Pasen, ongeveer het zesde uur. Hij zei tot de Joden: Hier is uw koning. Maar zij schreeuwden: Weg, weg met Hem! Kruisig Hem! Pilatus vroeg: Zal ik dan uw koning kruisigen? De hogepriesters antwoordden: Wij hebben geen andere koning dan de keizer! Toen leverde hij Hem aan hen uit om de kruisdood te ondergaan, en zij namen Hem over.
Zelf zijn kruis dragend trok Jezus de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen zij Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant een en Jezus in het midden. Pilatus had ook een opschrift laten maken en op het kruis doen aanbrengen. Het luidde: Jezus, de Nazoreeër, de koning van de Joden. Vele Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks. De hogepriesters van de Joden nu zeiden tot Pilatus: Ge moest er niet op zetten: De koning van de Joden, maar: Hij heeft gezegd: Ik ben de koning van de Joden. Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven. Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en deelden ze in vieren, voor iedere soldaat een deel. Ze namen ook de lijfrok, die echter zonder naad was, aan één stuk geweven van bovenaf. Daarom zeiden ze tot elkaar: Laten we die niet scheuren, maar er om loten wie hem krijgt. Aldus moest de Schrift vervuld worden: Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en dobbelden om mijn gewaad.
Terwijl de soldaten hiermee bezig waren stonden bij Jezus' kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie daar uw zoon. Vervolgens zei Hij tot de leerling: Zie daar uw moeder. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.
Hierna, wetend dat nu alles was volbracht, zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden: Ik heb dorst. Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht. Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.
Aangezien het voorbereidingsdag was en de Joden niet wilden dat de lichamen op sabbat aan het kruis bleven - het was bovendien een grote sabbat - vroegen zij aan Pilatus verlof de benen van de gekruisigden te breken en hen weg te nemen. Daarom kwamen de soldaten en sloegen zowel bij de ene als bij de andere die met Hem was gekruisigd de benen stuk. Toen zij echter bij Jezus kwamen en zagen dat Hij reeds dood was, sloegen zij Hem de benen niet stuk, maar een van de soldaten doorstak zijn zijde met een lans; terstond kwam er bloed en water uit.
Die het gezien heeft getuigt hiervan; zijn getuigenis is waar en hij weet, dat hij de waarheid zegt, opdat ook gij zoudt geloven. Dit is gebeurd opdat de Schrift zou vervuld worden: Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld, terwijl nog een ander Schriftwoord zegt: Zij zullen opzien naar Hem die zij hebben doorstoken.
Jozef van Arimatéa, die een leerling was van Jezus maar in het geheim uit vrees voor de Joden, vroeg daarna aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen. Toen Pilatus dit had toegestaan ging hij dus heen en nam het lichaam weg. Nikodémus, die Hem vroeger 's nachts bezocht had, kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen het lichaam van Jezus en wikkelden het met de welriekende kruiden in zwachtels, zoals bij een Joodse begrafenis gebruikelijk is. Op de plaats waar Hij gekruisigd werd, lag een tuin en in die tuin een nieuw graf waarin nog nooit iemand was neergelegd. Vanwege de voorbereidingsdag van de Joden en omdat het graf dichtbij was, legden zij Jezus daarin neer.

Goede Vrijdag van het lijden en sterven van de Heer

CKK 602-618, 1992: het lijden van Christus

CKK 612, 2606, 2741: het gebed van Jezus

CKK 467, 540, 1137: Christus de hogepriester

CKK 2825: Christus' gehoorzaamheid en de onze

CKK 602-618, 1992: het lijden van Christus

CKK 602 "God heeft Hem voor ons tot zonde gemaakt"
De heilige Petrus kan bijgevolg het apostolisch geloof in het goddelijk heilsplan zo formuleren: "Gij zijt verlost uit het zinloze bestaan, dat gij van uw vaderen hadt geërfd, door het kostbaar bloed van Christus, het lam zonder vlek of gebrek, dat uitverkoren was vóór de grondlegging der wereld, maar eerst op het einde der tijden is verschenen, om uwentwil" (1 Pt. 1, 18-20). De zonden van de mensen, die volgen op de erfzonde, worden bestraft door de dood 1 2 . Door zijn eigen Zoon het bestaan van een slaaf 3 , namelijk van een menselijke natuur die door de zonde gevallen is en overgeleverd is aan de dood 4 , te laten aannemen, "heeft God Hem voor ons tot zonde gemaakt, Hem die geen zonde heeft gekend, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden" (2 Kor. 5, 21).

1) Vgl. Rom. 5, 12
Zonde en genade: Adam en Christus
Door een mens is de zonde in de wereld gekomen en met de zonde de dood en zo is de dood over alle mensen gekomen, aangezien allen gezondigd hebben.

2) Vgl. 1 Kor. 15, 56 De angel van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet.

3) Vgl. Fil. 2, 7
Hij heeft zich van zichzelf ontdaan
en het bestaan van een slaaf aangenomen.
Hij is aan de mensen gelijk geworden.
En als mens verschenen

4) Vgl. Rom. 8, 3
Wat de wet niet vermocht, machteloos als ze was door het vlees, dat heeft God bewerkt door zijn Zoon te zenden in de gestalte van het vlees der zonde en ter wille van de zonde: Hij heeft in het vlees ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=602

YOUCAT 98 Heeft God de dood van zijn eigen Zoon gewild?
Dat Jezus een gewelddadige dood stierf, kwam niet door tragische uiterlijke omstandigheden. Jezus werd 'overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis uitgeleverd' (Hand. 2, 23). De hemelse Vader 'heeft Hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde' (2 Kor. 5, 21), zodat wij, kinderen van de zonde en de dood, leven zouden hebben. Het offer dat God de Vader van zijn Zoon vroeg, was groot, maar even groot was de overgave van Christus: 'Wat moet Ik

zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan Mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben Ik juist gekomen' (Joh. 12, 27). Er is een wederzijdse liefde, die stand hield tot het uiterste, aan het kruis. 1
Om ons te redden van de dood ondernam God iets wat riskant was: Hij bracht een 'medicijn van onsterfelijkheid' (Ignatius van Antiochië) binnen in onze wereld van de dood – zijn Zoon Jezus Christus. Vader en Zoon waren onafscheidelijk verbonden bij deze opdracht, zij waren bereid en verlangden diep uit liefde tot het uiterste te gaan voor de mensen. God wilde een ruil tot stand brengen, om ons voor altijd te redden. Hij wilde ons zijn eeuwige leven schenken, zodat wij delen in zijn vreugde, en Hij wilde ons sterven, onze vertwijfeling, onze verlatenheid, onze dood ondergaan, om alles met ons te delen. Om ons lief te hebben tot het einde toe en nog daarbovenuit. De dood van Christus is de wil van de Vader, maar die dood is niet zijn laatste woord. Sinds Christus voor ons gestorven is, kunnen wij onze dood inruilen tegen zijn leven.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 599-609.620
Jezus is "overgeleverd volgens Gods vastgestelde raadsbesluit"
De gewelddadige dood van Jezus is geen toeval geweest, vrucht van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Zijn dood hoort tot het mysterie van Gods heilsbeschikking, zoals Petrus vanaf zijn eerste Pinksterpreek de joden ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=98

CKK 603 Jezus heeft de veroordeling niet gekend, als had Hij zelf gezondigd 1 . Maar in de verlossende liefde die Hem altijd met de Vader verenigde 2 , heeft Hij ons, toen wij door de zonde van God afgedwaald waren, aangenomen, zodat Hij in onze naam op het kruis kon zeggen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Mc. 15, 34) 3 . Na zijn lot zo met dat van ons, zondaars, verbonden te hebben "heeft God zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hij Hem voor ons allen overgeleverd" (Rom. 8, 32), opdat wij "met God verzoend zijn" door de dood van zijn Zoon (Rom. 5, 10).

1) Vgl. Joh. 8, 46 Wie van u kan aantonen dat Ik zonde gedaan heb? Als Ik waarheid spreek, waarom gelooft gij Mij dan niet?

2) Vgl. Joh. 8, 29 En Hij die Mij gezonden heeft, is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem behaagt."

3) Vgl. Ps. 22, 1 Voor de koorleider. Op de wijze van' de hinde van de dageraad'. Een psalm van David.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=603

CKK 604 God neemt het initiatief bij de universele, verlossende liefde
Door zijn Zoon voor onze zonden over te leveren laat God zien dat zijn raadsbesluit aangaande ons een raadsbesluit van welwillende liefde is, die voorafgaat aan iedere verdienste van onze kant: "Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen" (1 Joh. 4, 10) 1 . "God bewijst echter zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren" (Rom. 5, 8).

1) Vgl. 1 Joh. 4, 19 Wij hebben lief, omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=604

CKK 605 Aan deze liefde die niemand uitsluit, heeft Jezus herinnerd aan het einde van de parabel van het verloren schaap: "Zo ook wil uw hemelse Vader niet dat een van deze kleinen verloren gaat" (Mt. 18, 14). Hij bevestigt hiermee "zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Mt. 20, 28); deze laatste uitdrukking 'voor velen' houdt geen beperking in: zij stelt het geheel van de mensheid tegenover de unieke persoon van de Verlosser die zich overlevert om haar te redden 1 . De Kerk leert, in navolging van de apostelen 2 3 , dat Christus is gestorven voor alle mensen zonder uitzondering, "Er is geen mens, er is er geen geweest en er zal er ook geen zijn "voor wie Hij niet geleden heeft" 4.

1) Vgl. Rom. 5, 18-19 Dit betekent: een fout leidde tot veroordeling van allen, maar een goede daad leidde tot vrijspraak en leven voor allen. ...

2) Vgl. 2 Kor. 5, 15 En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die ter wille van hen is gestorven en verrezen.

3) Vgl. 1 Joh. 2, 2 die al onze zonden goedmaakt, en niet alleen die van ons maar die van de hele wereld.

4) Synode van Quiercy, De libero arbitrio hominis et de praedestinatione, 4. vert uit Lat.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=605

CKK 606 De Zoon van God "die uit de hemel is neergedaald, niet om zijn eigen wil te doen, maar die van de Vader die Hem gezonden heeft" 1 , "zegt, als Hij in de wereld komt: (...) Hier ben Ik (...) Ik ben gekomen, o God, om uw wil te doen (...) Door die wil zijn wij geheiligd, eens voor al, door het offer van het lichaam van Jezus Christus" (Heb. 10, 5-10). Vanaf het eerste ogenblik van zijn menswording verenigt Hij zichzelf geheel met Gods heilsplan in zijn verlossende zending, "Mijn spijs is, de wil te doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk te volbrengen" (Joh. 4, 34). Het offer van Jezus "voor de zonden van de hele wereld" (1 Joh. 2, 2) is de uitdrukking van zijn liefdesgemeenschap met de Vader: "Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef" (Joh. 10, 17). "De wereld moet weten dat Ik de Vader liefheb en dat Ik handel zoals Hij Mij bevolen heeft" (Joh. 14, 31).

1) Vgl. Joh. 6, 38 Ik ben immers uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen, maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft;

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=606

CKK 607 Dit verlangen zich geheel en al te wijden aan het heilsplan van de verlossende liefde van zijn Vader bezielt heel het leven van Jezus 1 2 3 , want zijn verlossend lijden is de bestaansgrond van zijn menswording: " 'Vader, red Mij uit dit uur!' Maar daarom juist ben Ik tot aan dit uur gekomen" (Joh. 12, 27). "Zou ik de beker die mijn Vader Mij gegeven heeft, niet drinken?" (Joh. 18, 11). En nog op het kruis zegt Jezus, "Ik heb dorst" (Joh. 19, 28) en pas daarna "alles volbracht is" (Joh. 19, 30).

1) Vgl. Lc. 12, 50 Ik moet een doopsel ondergaan, en hoe beklemd voel Ik Mij totdat het volbracht is.

2) Vgl. Lc. 22, 15 **INSTELLING EUCHARISTIE**
Hij sprak nu tot hen: 'Vurig heb ik verlangd, eer Ik ga lijden, dit paasmaal met u te eten.

3) Vgl. Mt. 16, 21-23 **Eerste lijdensvoorspelling**
Van dat ogenblik af begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=607

CKK 608 "Het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt"
Nadat Johannes de Doper erin toegestemd had Hem te dopen in de rij van de zondaars 1 2 , heeft Hij in Jezus het "Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt" (Joh. 1, 29) gezien en getoond 3 . Hij laat zo zien dat Jezus zowel de lijdende dienaar is die zich stom naar de slachtbank laat leiden 4 5 en de zonden van velen draagt 6 als het Paaslam, symbool van de verlossing van Israël ten tijde van het eerste Pasen 7 8 9 . Heel het leven van Christus drukt zijn zending uit: "Dienen en zijn leven als losprijs geven voor velen" 10 .

1) Vgl. Lc. 3, 21 **Jezus door Johannes gedoopt**
Terwijl al het volk zich liet dopen, en Jezus na zijn doop in gebed was, geschiedde het dat de hemel openging

2) Vgl. Mt. 3, 14-15 Maar Johannes wilde Hem tegenhouden met de woorden: “Ik heb uw doopsel nodig, en Gij komt tot mij?” ...

3) Vgl. Joh. 1, 36 Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: “Zie, het Lam Gods.”

4) Vgl. Jes. 53, 7 Hij werd gefolterd en diep vernederd, maar heeft zijn mond niet geopend, zoals een lam dat ter slachting geleid wordt. En, zoals een schaap dat stom is voor zijn scheerders, heeft hij zijn mond niet geopend.

5) Vgl. Jer. 11, 19 Ik was argeloos als een lam dat ter slachting geleid wordt; ik vermoedde niet wat ze tegen mij beraamden: `We vellen de boom in zijn volle kracht. We bannen hem uit het land van de levenden, zodat zijn naam niet ...

6) Vgl. Jes. 53, 12 Daarom geef Ik hem zijn deel te midden van de velen, en samen met hun machthebbers verdeelt hij de buit, omdat hij zijn leven prijsgaf totterdood, en zich bij de weerspannigen liet tellen. Hij echter had de zonde van velen ...

7) Vgl. Ex. 12, 3-14 Maak aan heel de gemeenschap van Israël het volgende bekend. Op de tiende van deze maand moet ieder gezin een lam uitkiezen, ieder huis een lam. ...

8) Vgl. Joh. 19, 36 Dit is gebeurd opdat de Schrift zou vervuld worden: Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld,

9) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.

10) Vgl. Mc. 10, 45 want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.”

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=608

CKK 609 Jezus sluit zich uit vrije wil bij de verlossende liefde van de Vader aan

Door zich in zijn menselijk hart aan te sluiten bij de liefde van de Vader voor de mensen heeft Jezus "hen tot het uiterste toe bemind" (Joh. 13, 1), " want geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden" (Joh. 15, 13). Zo is in het lijden en de dood zijn mensheid het vrije en volmaakte instrument geworden van zijn goddelijke liefde, die het heil van de mensen wil 1 2 3 . Hij heeft immers vrijwillig zijn lijden en zijn dood op zich genomen uit liefde voor zijn Vader en voor de mensen die de Vader wil redden: "Niemand neemt Mij mijn leven af, maar Ik geef het uit Mijzelf" (Joh. 10, 18). Vandaar de soevereine vrijheid van de Zoon van God, wanneer Hijzelf de dood ingaat 4 5 .

1) Vgl. Heb. 2, 10.17-18 Het was passend dat God, einde en oorsprong van alles, wilde Hij vele kinderen de hemelse heerlijkheid binnenleiden, ook de aanvoerder die hen redt door lijden tot de voleinding bracht. ...

2) Vgl. Heb. 4, 15 Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.

3) Vgl. Heb. 5, 7-9 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: ...

4) Vgl. Joh. 18, 4-6 Jezus, die alles wist wat over Hem ging komen, trad naar voren en zei tot hen: “Wie zoekt gij?” ...

5) Vgl. Mt. 26, 53 Of meent ge soms dat Ik niet de hulp van mijn Vader kan inroepen, die Mij dan aanstonds meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen?

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=609

CKK 610 Bij het laatste avondmaal is Jezus vooruitgelopen op het vrijwillig offer van zijn leven.
Jezus heeft op sublieme wijze het vrijwillig offer van zichzelf tot uitdrukking gebracht in de maaltijd die Hij met de twaalf apostelen gehouden heeft 1 in "de nacht waarin Hij werd overgeleverd" (1 Kor. 11, 23), De avond voor zijn lijden heeft Jezus, toen Hij nog vrij was, van dit laatste avondmaal met zijn apostelen de gedachtenisviering gemaakt van zijn vrijwillige offerande aan de Vader 2 tot heil van de mensen: "Dit is mijn lichaam dat voor u gegeven wordt" (Lc. 22, 19). "Dit is het bloed van het Verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van de zonden" (Mt. 26, 28).

1) Vgl. Mt. 26, 20 Toen de avond gevallen was, lag Hij met de twaalf leerlingen aan.

2) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=610

YOUCAT 99 Wat gebeurde er bij het Laatste Avondmaal?
Jezus waste op de avond voor zijn dood de voeten van de leerlingen; Hij stelde de Eucharistie in en vestigde het priesterschap van het Nieuwe Verbond. 1
Jezus toonde hoe ver zijn liefde ging op drie manieren. Hij waste zijn leerlingen de voeten en liet zien dat Hij onder ons is als degene die bedient 2 . Hij stelde met een teken zijn verlossende lijden vooraf present toen Hij over de gaven van brood en wijn de woorden sprak: ‘Dit is mijn lichaam dat voor

jullie gegeven wordt' (Lc. 22, 19). Zo stelde Hij de heilige Eucharistie in. Door de apostelen de opdracht te geven: 'Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken' (1 Kor. 11, 24), maakte Hij hen tot priesters van het Nieuwe Verbond.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 610-611
Bij het laatste avondmaal is Jezus vooruitgelopen op het vrijwillig offer van zijn leven.
Jezus heeft op sublieme wijze het vrijwillig offer van zichzelf tot uitdrukking gebracht in de maaltijd die Hij met de twaalf apostelen gehouden heeft in ...

2) Vgl. Lc. 22, 27 Wie is immers de grootste: die aanligt of bedient? Niet hij die aanligt? Welnu, Ik ben onder u als degene die bedient.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=99

CKK 611 De eucharistie die Hij op dat ogenblik instelt, zal de "gedachtenis" (1 Kor. 11, 25) zijn van zijn offer. Jezus sluit de apostelen bij zijn eigen offerande in en vraagt hen deze voort te zetten 1 . Daarmee stelt Jezus zijn apostelen aan tot priesters van het Nieuwe Verbond: "Omwille van hen wijd Ik mij aan U, opdat ook zij in waarheid aan U toegewijd mogen zijn" (Joh. 17, 19) 2 3.

1) Vgl. Lc. 22, 19 Daarop nam Hij het brood, sprak een dankgebed uit, brak het en gaf het hun met de woorden: 'Dit is mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot een gedachtenis aan Mij.'

2) Vgl. Concilie van Trente, 23e Zitting - Leer over de heilige Wijding, Sessio XXIII - Doctrina de sacramento ordinis (15 juli 1563), 15
Canon 7
Als iemand zegt:
dat de bisschoppen niet boven de priesters staan,
of de macht niet hebben het Vormsel toe te dienen en te wijden,
of die macht, als zij haar al hebben, gemeen hebben met ...

3) Vgl. Concilie van Trente, 23e Zitting - Leer over de heilige Wijding, Sessio XXIII - Doctrina de sacramento ordinis (15 juli 1563), 2
Offer en priesterschap zijn naar Gods bevel (ordinatione) zo verbonden, dat beiden in elk Verbond bestaan. Omdat derhalve de Katholieke Kerk in het Nieuwe Testament door instelling van de Heer, het offer van de Eucharistie zichtbaar ontvangen heeft, moet men ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=611

CKK 612 De doodsangst in Getsemane
De beker van het Nieuwe Verbond waarop Jezus bij het laatste avondmaal vooruitgelopen is door zichzelf aan te bieden 1 , ontvangt Hij vervolgens uit handen van de Vader in zijn doodsangst in Getsemane 2 door "gehoorzaam te worden tot de dood" (Fil. 2, 8). 3 Jezus bidt: "Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan..." (Mt. 26, 39). Hij drukt zo de afschuw uit die de dood betekent voor zijn menselijke natuur. Zijn menselijke natuur is immers, evenals de onze, bestemd voor het eeuwige leven; bovendien was zij, anders dan de onze, volkomen vrij van de zonde 4 die de dood veroorzaakt 5 ; maar bovenal is de menselijke natuur van Jezus opgenomen in de goddelijke persoon van de "leidsman ten leven" (Hand. 3, 15), van de "levende". 6 7 8 Door met zijn menselijke wil ermee in te stemmen dat de wil van de Vader geschiede 9 , aanvaardt Hij zijn verlossende dood om in zijn eigen lichaam onze zonden op het kruishout te dragen" (1 Pt. 2, 24).

1) Vgl. Lc. 22, 20 Evenzo gaf Hij de beker, na de maaltijd, terwijl Hij sprak: 'Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten.

2) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: “Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.”

3) Vgl. Heb. 5, 7-8 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: ...

4) Vgl. Heb. 4, 15 Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.

5) Vgl. Rom. 5, 12 **Zonde en genade: Adam en Christus**
Door een mens is de zonde in de wereld gekomen en met de zonde de dood en zo is de dood over alle mensen gekomen, aangezien allen gezondigd hebben.

6) Vgl. Openb. 1, 17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten. Maar Hij legde zijn rechterhand op mij en sprak: “Vrees niet. Ik ben het, de eerste en de laatste,

7) Vgl. Joh. 1, 4 In Hem was leven, en dat leven was het licht der mensen.

8) Vgl. Joh. 5, 26 Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben.

9) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: “Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.”

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=612

YOUCAT 100 Had Jezus op de Olijfberg in de nacht voor zijn dood werkelijk doodsangst?
Omdat Jezus werkelijk mens was, voelde hij op de Olijfberg werkelijk menselijke doodsangst. 1
Met dezelfde menselijke krachten die wij allemaal bezitten, moest Jezus een diepe strijd voeren om innerlijk toe te stemmen in de wil van de Vader, om zijn leven te geven voor het leven van de wereld. In het moeilijkste uur van zijn leven en zelfs door zijn vrienden verlaten, worstelde Jezus om een innerlijk ja. ‘Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt’ (Mt. 26, 42).

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 612
De doodsangst in Getsemane
De beker van het Nieuwe Verbond waarop Jezus bij het laatste avondmaal vooruitgelopen is door zichzelf aan te bieden , ontvangt Hij vervolgens uit handen van de Vader in zijn doodsangst in Getsemane door "gehoorzaam ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=100

CKK 613 De dood van Christus is het unieke en definitieve offer
De dood van Christus is zowel het Paasoffer dat de definitieve verlossing van de mensen 1 2 door "het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt", 3 4 bewerkstelligt als het offer van het Nieuwe

Verbond 5 dat de mens de gemeenschap met God schenkt 6 , omdat het hem met God verzoent door "het bloed dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van de zonden" 7 8 .

1) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.

2) Vgl. Joh. 8, 34-36 Jezus antwoordde hun: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: al wie zonde doet, is slaaf van de zonde, ...

3) Vgl. Joh. 1, 29 De volgende dag zag hij Jezus naar zich toekomen en zei: “Zie, het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt.

4) Vgl. 1 Pt. 1, 19 Gij zijt verlost door het kostbaar bloed van Christus, het lam zonder vlek of gebrek,

5) Vgl. 1 Kor. 11, 25 Zo ook na de maaltijd de beker, met de woorden: “Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doet dit, elke keer dat gij hem drinkt, tot mijn gedachtenis.”

6) Vgl. Ex. 24, 8 Vervolgens nam Mozes het bloed, sprenkelde dat over het volk en sprak: `Dit is het bloed van het verbond dat Jahwe, op grond van al deze woorden, met u sluit.'

7) Vgl. Mt. 26, 28 Want dit is mijn Bloed van het Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.

8) Vgl. Lev. 16, 15-16 Dan slacht hij voor het volk de bok als zondeoffer, brengt het bloed van het dier achter het voorhangsel en sprenkelt het voor en op de dekplaat, zoals hij met het bloed van de stier heeft gedaan. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=613

YOUCAT 101 Waarom moest Jezus ons uitgerekend aan het kruis verlossen?
Het kruis, waaraan Jezus onschuldig en wreed werd terechtgesteld, is de plek van uiterste vernedering en verlatenheid. Christus, onze verlosser, koos voor het kruis om de schuld van de wereld te dragen en het leed van de wereld te lijden. Zo heeft Hij de wereld door zijn volmaakte liefde weer thuisgebracht bij God. 1
Duidelijker kon God ons zijn liefde niet tonen, dan door zich in de gestalte van zijn Zoon voor ons aan het kruis te laten slaan. Kruisiging was de meest vernederende en wreedste executiemethode voor misdadigers in de oudheid. Romeinse burgers mochten niet gekruisigd worden, welke misdaad ze ook hadden begaan. Zo daalde God af in het diepste lijden van de mensheid. Sindsdien kan niemand meer zeggen: ‘God weet niet hoe erg ik lijd.’

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 613-617.622-623
De dood van Christus is het unieke en definitieve offer
De dood van Christus is zowel het Paasoffer dat de definitieve verlossing van de mensen door "het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt", bewerkstelligt als het ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=101

CKK 614 Dit offer van Christus is uniek, het is de voltooiing van alle offers en overtreft die nog 1 . Het is allereerst een gave van God de Vader zelf: het is de Vader die zijn Zoon overlevert om ons met Hem te verzoenen 2 . Tegelijkertijd is het een offerande van de mensgeworden Zoon van God die uit

vrije wil en uit liefde 3 zijn leven aanbiedt 4 aan zijn Vader door de heilige Geest 5 om onze ongehoorzaamheid weer goed te maken.

1) Vgl. Heb. 10, 10 Door die wil zijn wij geheiligd, eens voor al, door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

2) Vgl. 1 Joh. 4, 10 Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen.

3) Vgl. Joh. 15, 13 Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.

4) Vgl. Joh. 10, 17-18 Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het later weer terug te nemen. ...

5) Vgl. Heb. 9, 14 hoeveel groter is de kracht van Christus' bloed! Door de eeuwige Geest heeft Hij zichzelf aan God geofferd als een smetteloos offer, dat onze ziel zuivert van dode werken om de levende God te eren.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=614

CKK 615 Jezus stelt in de plaats van onze ongehoorzaamheid zijn gehoorzaamheid
"Zoals door de ongehoorzaamheid van een mens allen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van Een allen worden gerechtvaardigd" (Rom. 5, 19). Door zijn gehoorzaamheid tot de dood heeft Jezus de plaats ingenomen van de lijdende dienaar die "zijn leven als een zoenoffer geeft", "toen Hij de zonden van velen droeg", "die Hij rechtvaardigt door zelf hun zonde op zich te nemen" 1 . Jezus heeft voor onze fouten geboet en voor onze zonden aan de Vader genoegdoening gegeven 2.

1) Vgl. Jes. 53, 10-12 Maar het heeft Jahwe behaagd hem ziek te maken en te breken. Waarlijk, als een zoenoffer gaf hij zijn leven. Nakomelingen zal hij mogen zien, en lang blijven leven; immers, wat Jahwe behaagde heeft zijn hand volvoerd. ...

2) Vgl. Concilie van Trente, 6. Zitting - Decreet over de rechtvaardiging, Sessio VI - Decretum de iustificatione (13 jan 1547), 9
De oorzaken van deze rechtvaardiging zijn:
De doeloorzaak, de eer van God en Christus, alsook het eeuwig leven.
De werkoorzaak, werkelijke de barmhartige God, die om niet reinigt en heiligt , die bezegelt en zalft , door de ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=615

CKK 616 Op het kruis volbrengt Christus zijn offer
Het is "de liefde tot het uiterste toe" 1 die aan het offer van Christus zijn waarde van verlossing en herstel, verzoening en genoegdoening verleent. Hij heeft ons allen gekend en bemind in het offer van zijn leven 2 3 . "De liefde van Christus laat ons geen rust, sinds wij hebben ingezien dat Een is gestorven voor allen. Maar dan zijn allen gestorven!" (2 Kor. 5, 14). Geen enkele mens, ook al was hij nog zo heilig, was in staat de zonden van alle mensen op zich te nemen en zich als offer voor allen aan te bieden. De aanwezigheid in Christus van de goddelijke persoon van de Zoon, die alle mensen

overtreft en tegelijkertijd omvat en die Hem aan het hoofd stelt van heel de mensheid, maakt zijn verlossend offer voor allen mogelijk.

1) Vgl. Joh. 13, 1 **Laatste avondmaal en voetwassing**
Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader en die de zijnen in de wereld bemind had, gaf hun een bewijs ...

2) Vgl. Gal. 2, 20 Ikzelf leef niet meer, Christus is het die leeft in mij. Voor zover ik nu leef in het vlees, leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zichzelf heeft overgeleverd voor mij.

3) Vgl. Ef. 5, 2.25 Leidt een leven van liefde naar het voorbeeld van Christus, die ons heeft bemind en zich voor ons heeft overgeleverd als offergave en slachtoffer, God tot een lieflijke geur. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=616

CKK 617 "Door zijn heilig lijden op het kruishout heeft Hij voor ons de rechtvaardiging verdiend", leert het concilie van Trente 1. Het onderstreept hiermee het unieke karakter van het offer van Christus als "oorzaak van eeuwig heil" (Heb. 5, 9), En de Kerk vereert het kruis, wanneer zij zingt: "Ik groet u, kruis, want gij slechts zijt mijn hoop (...)"!"2

1) Concilie van Trente, 6. Zitting - Decreet over de rechtvaardiging, Sessio VI - Decretum de iustificatione (13 jan 1547), 9. vert. uit het Lat.
De oorzaken van deze rechtvaardiging zijn:
De doeloorzaak, de eer van God en Christus, alsook het eeuwig leven.
De werkoorzaak, werkelijke de barmhartige God, die om niet reinigt en heiligt , die bezegelt en zalft , door de ...

2) Hymne "Vexilla Regis", vert.; Getijdenboek, blz. 744

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=617

CKK 618 Onze deelname aan het offer van Christus
Het kruis is het unieke offer van Christus, "enige middelaar tussen God en de mensen" (1 Tim. 2, 5). Maar omdat Hij in zijn mensgeworden goddelijke persoon "zich in zekere zin met iedere mens verenigd heeft" 1, biedt Hij "allen de mogelijkheid om op een wijze die God bekend is, in dit Paasgeheim te worden opgenomen" 2. Hij roept zijn leerlingen op "hun kruis op te nemen en Hem te volgen" (Mt. 16, 24), want "Hij heeft voor ons allen geleden, Hij heeft voor ons de weg gebaand om in zijn voetstappen te treden" 3 . Hij wil immers zelfs hen die er het eerst profijt van hebben, deelgenoot maken van zijn verlossend offer 4 5 6 . Dat is op verheven wijze verwezenlijkt in de persoon van zijn moeder, die meer dan ieder ander nauw betrokken is bij het mysterie van zijn verlossend lijden.
Buiten het kruis is er geen andere ladder om naar de hemel op te stijgen. 7

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk in de wereld van deze tijd, Gaudium et Spes (7 dec 1965), 22. § 2, vert. uit Lat.
Christus, de Nieuwe Mens

In werkelijkheid vindt het mysterie van de mens alleen klaarheid in het licht van het mysterie van het mensgeworden Woord. Want Adam, de eerste mens, was een voorafbeelding van de mens, die komen moest , ...

2) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk in de wereld van deze tijd, Gaudium et Spes (7 dec 1965), 22. § 5. vert. uit Lat.
Christus, de Nieuwe Mens
In werkelijkheid vindt het mysterie van de mens alleen klaarheid in het licht van het mysterie van het mensgeworden Woord. Want Adam, de eerste mens, was een voorafbeelding van de mens, die komen moest , ...

3) Vgl. 1 Pt. 2, 21 En het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden.

4) Vgl. Mc. 10, 39 Zij antwoordden Hem: “Ja, dat kunnen wij.” “Inderdaad,” gaf Jezus toe, “de beker die Ik drink, zult gij drinken, en met het doopsel waarmee Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden;

5) Vgl. Joh. 21, 18-19 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: toen ge jong waart, deed ge zelf uw gordel om en ging waarheen ge wilde, maar wanneer ge oud zijt, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden en u brengen waarheen ge ...

6) Vgl. Kol. 1, 24 **Lijden en ambt van de apostel**
Op het ogenblik verheug ik mij dat ik voor u mag lijden en in mijn lichaam aanvullen wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van de Christus, ten bate van zijn lichaam, dat is de ...

7) H. Rosa van Lima, Vita mirabilis

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=618

YOUCAT 102 Waarom moeten ook wij het lijden in ons leven accepteren en zo ‘ons kruis op ons nemen’ en daarmee Jezus navolgen?
Christenen moeten het lijden niet opzoeken, maar als ze worden geconfronteerd met onontkoombaar lijden, kan dit voor hem een zin krijgen als ze hun lijden verbinden met het lijden van Christus: '(...) ook Christus heeft geleden om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van Hem’ (1 Pt. 2, 21). 1
Jezus heeft gezegd: ‘Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen’ (Mc. 8, 34). Christenen hebben de opdracht het lijden in de wereld te verzachten. Niettemin zal er altijd lijden zijn. Wij kunnen in geloof ons eigen lijden accepteren en het lijden van anderen delen. Op die manier wordt menselijk lijden één met de verlossende liefde van Christus en daarmee deel van de goddelijke kracht die de wereld ten goede verandert.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 618
Onze deelname aan het offer van Christus
Het kruis is het unieke offer van Christus, "enige middelaar tussen God en de mensen" 1 Tim. 2, 5. Maar omdat Hij in zijn mensgeworden goddelijke persoon "zich in zekere zin met iedere ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=102

CKK 612, 2606, 2741: het gebed van Jezus

CKK 612 De doodsangst in Getsemane
De beker van het Nieuwe Verbond waarop Jezus bij het laatste avondmaal vooruitgelopen is door zichzelf aan te bieden 1 , ontvangt Hij vervolgens uit handen van de Vader in zijn doodsangst in Getsemane 2 door "gehoorzaam te worden tot de dood" (Fil. 2, 8). 3 Jezus bidt: "Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan..." (Mt. 26, 39). Hij drukt zo de afschuw uit die de dood betekent voor zijn menselijke natuur. Zijn menselijke natuur is immers, evenals de onze, bestemd voor het eeuwige leven; bovendien was zij, anders dan de onze, volkomen vrij van de zonde 4 die de dood veroorzaakt 5 ; maar bovenal is de menselijke natuur van Jezus opgenomen in de goddelijke persoon van de "leidsman ten leven" (Hand. 3, 15), van de "levende". 6 7 8 Door met zijn menselijke wil ermee in te stemmen dat de wil van de Vader geschiede 9 , aanvaardt Hij zijn verlossende dood om in zijn eigen lichaam onze zonden op het kruishout te dragen" (1 Pt. 2, 24).

1) Vgl. Lc. 22, 20 Evenzo gaf Hij de beker, na de maaltijd, terwijl Hij sprak: 'Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten.

2) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: “Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.”

3) Vgl. Heb. 5, 7-8 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: ...

4) Vgl. Heb. 4, 15 Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.

5) Vgl. Rom. 5, 12 Zonde en genade: Adam en Christus
Door een mens is de zonde in de wereld gekomen en met de zonde de dood en zo is de dood over alle mensen gekomen, aangezien allen gezondigd hebben.

6) Vgl. Openb. 1, 17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten. Maar Hij legde zijn rechterhand op mij en sprak: “Vrees niet. Ik ben het, de eerste en de laatste,

7) Vgl. Joh. 1, 4 In Hem was leven, en dat leven was het licht der mensen.

8) Vgl. Joh. 5, 26 Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben.

9) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: “Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.”

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=612

CKK 2606 Alle noodkreten van de mensheid van alle tijden, onderworpen aan de zonde en aan de dood, alle vragen en voorbeden van de heilsgeschiedenis liggen vervat in deze kreet van het vleesgeworden Woord. Dit is het ogenblik dat de Vader ze aanvaardt en ze, boven alle verwachting, verhoort: Hij laat zijn Zoon verwijzen. Zo komt het drama van het gebed in de scheppings- en heilseconomie van schepping en heil tot vervulling en voltooiing. Het boek der psalmen reikt ons in Christus de sleutel aan. De woorden van de Vader "Gij zijt mijn zoon, Ik heb u heden verwekt. Vraag Mij, Ik geef u de volken als erfdeel, schenk u de aarde als eigendom" (Ps. 2, 7-8) 1 hebben betrekking op het heden van de verrijzenis.

De brief aan de Hebreeën brengt in dramatische bewoordingen tot uitdrukking hoe het gebed van Jezus de overwinning van het heil bewerkstelligt: "In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: hoewel Hij Gods Zoon was, heeft Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd; en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen oorzaak geworden van eeuwig heil" (Heb. 5, 7-9).

1) Vgl. Hand. 13, 33 voor ons, hun kinderen, vervuld heeft door Jezus te doen verrijzen, zoals ook geschreven staat in de tweede psalm: Gij zijt mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=2606

YOUCAT 476 Hoe bad Jezus met de dood voor ogen?
Met de dood voor ogen beleefde Jezus de volledige diepte van de menselijke angst. Toch vond Hij de kracht om ook in dit uur op de hemelse Vader te vertrouwen: 'Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat U wilt' (Mc. 14, 36). 1
'Nood leert bidden.' Bijna elk mens ervaart dat in zijn leven. Hoe bad Jezus toen Hij met de dood bedreigd werd? Wat Hem in die uren leidde, was de absolute bereidheid om te geloven in de liefde en de zorg van zijn Vader. Toch sprak Jezus de meest ondoorgrondelijke van alle gebedswoorden, dat Hij nam uit het joodse gebed bij het sterven: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' (Mc. 15, 34) 2 . Alle vertwijfeling, alle klachten, alle noodkreten van mensen in alle tijden en het verlangen naar de helpende hand van God zijn in die woorden van de Gekruisigde vervat. Met de woorden: 'Vader, in uw handen leg ik mijn geest' (Lc. 23, 46) gaf Hij de geest. Daarin klinkt het grenzeloze vertrouwen in de Vader door, wiens macht de weg kent naar de overwinning van de dood. Zo loopt Jezus' gebed terwijl Hij sterft al vooruit op zijn overwinning van de dood en zijn opstanding met Pasen.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 2605-2606.2620 Wanneer het uur gekomen is waarop Jezus het liefdesplan van de Vader vervult, laat Hij iets doorschemeren van de onpeilbare diepte van zijn kinderlijk gebed en dan niet zomaar vóórdat Hij zich vrijwillig overlevert ("Vader (...) niet mijn wil, maar ...

2) Vgl. Ps. 22, 1 Voor de koorleider. Op de wijze van' de hinde van de dageraad'. Een psalm van David.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=476

CKK 2741 Jezus bidt ook voor ons, in plaats van ons en ten gunste van ons. Al onze vragen zijn eens en vooral samengebald in zijn kreet op het kruis en zijn verhoord door de Vader bij zijn verrijzenis, en daarom komt Hij onophoudelijk voor ons tussenbeide bij de Vader. 1 2 3 Als ons gebed vastberaden verenigd wordt met dat van Jezus, in het vertrouwen en in de kinderlijke vrijmoedigheid, dan ver krijgen wij alles wat wij vragen in zijn naam, ja zelfs, meer dan dit of dat: de Heilige Geest zelf, in Wie alle gaven vervat zijn.

1) Vgl. Heb. 5,7 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geween gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord:

2) Vgl. Heb. 7,25 Daarom is Hij ook in staat hen die door zijn tussenkomst God naderen voor altijd te redden, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.

3) Vgl. Heb. 9,24 Want Christus is niet het heiligdom binnengegaan dat, door mensenhanden gemaakt, slechts een symbool is van het waarachtige heiligdom; Hij is de hemel zelf binnengegaan om er nu, voor onze zaak, bij God present te zijn.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=2741

CKK 467, 540, 1137: Christus de hogepriester

CKK 467 De monofysieten beweerden dat in Christus de menselijke natuur als zodanig had opgehouden te bestaan, zodra deze natuur aangenomen was door de goddelijke persoon van de Zoon van God. Met deze ketterij geconfronteerd heeft het vierde Oecumenische Concilie van Chalcedon in 451 beleden:
Wij leren eenstemmig, hierin de heilige Kerkvaders volgend, één en dezelfde Zoon, onze Heer Jezus Christus, te belijden, volmaakt in zijn godheid en volmaakt in zijn mensheid, waarlijk God en waarlijk mens, bestaande uit een verstandelijke ziel en een lichaam, één in wezen met de Vader overeenkomstig zijn godheid, één in wezen met ons overeenkomstig zijn mensheid, "in alles gelijk aan ons, behalve in de zonde" (Heb. 4, 15); geboren uit de Vader vóór alle eeuwen overeenkomstig zijn godheid, en deze laatste dagen voor ons en tot ons heil geboren uit de maagd Maria, Moeder van God, overeenkomstig zijn mensheid.
Eén en dezelfde Christus, Heer, eniggeboren Zoon, die erkend wordt in twee naturen, zonder vermenging, zonder verandering, zonder deling, zonder scheiding. Het verschil tussen de naturen wordt geenszins opgeheven door hun vereniging, maar de eigenschappen van beide worden veeleer gewaarborgd en verenigd in één persoon en in één hypostase. 1

1) Concilie van Chalcedon, 5e Zitting - Over de twee naturen in Christus, Sessio V - Definitio de duabus naturis Christi (22 okt 451), 2-3. vert. uit Gr.
Definitie
Wij leren eenstemmig, hierin de heilige Kerkvaders volgend, één en dezelfde Zoon, onze Heer Jezus Christus, te belijden, volmaakt in zijn godheid en volmaakt in zijn mensheid, waarlijk God en waarlijk mens, bestaande uit een verstandelijke ziel en een ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=467

YOUCAT 77 Wat betekent het dat Jezus waarlijk God en waarlijk mens tegelijk is?
In Jezus is God werkelijk één van ons en daardoor onze broeder geworden; maar Hij bleef tegelijk ook God en daardoor onze Heer. Het Concilie van Chalcedon leerde in het jaar 451 dat het God-zijn en het mens-zijn in de ene persoon van Jezus 'ongescheiden en onvermengd' met elkaar verbonden zijn. 1
De Kerk heeft er lang mee geworsteld hoe zij de verhouding tussen de goddelijkheid en de mensheid in Jezus Christus moest formuleren. Goddelijkheid en mensheid hebben geen concurrerende verhouding met elkaar, zodat Jezus maar gedeeltelijk God en gedeeltelijk mens zou zijn. Ook is het niet zo dat het goddelijke en het menselijke in Jezus een vermenging aangaan. God heeft in Jezus niet

slechts voor de schijn een menselijk lichaam aangenomen (doketisme), maar Hij werd werkelijk mens. Ook gaat het bij het goddelijke en het menselijke niet om twee verschillende personen (nestorianisme). En ten slotte is het ook niet zo dat in Jezus Christus de menselijke natuur helemaal opgaat in de goddelijke natuur (monofysitisme). Tegen al die dwaalleren in heeft de Kerk vastgehouden aan het geloof dat Jezus Christus in één persoon tegelijk waarlijk God en waarlijk mens is. De beroemde uitdrukking 'ongescheiden en onvermengd' (Concilie van Chalcedon) probeert niet iets uit te leggen waar het menselijke verstand niet bij kan, maar houdt als het ware de uitersten van het geloof bijeen. De uitdrukking geeft de 'richting' aan waarin het mysterie van de persoon van Jezus Christus gezocht kan worden.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 464-467.469
"Het unieke en geheel eenmalige gebeuren van de menswording van de Zoon van God betekent niet dat Jezus gedeeltelijk God en gedeeltelijk mens is, noch dat Hij het resultaat is van een vage vermenging van het goddelijke en het menselijke. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=77

CKK 540 De bekoring van Jezus laat zien hoe Gods Zoon - in tegenstelling tot wat de Satan Hem voorstelt en de mensen 1 Hem willen toeschrijven - Messias is. Daarom heeft Christus de verleider voor ons overwonnen: "Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden. Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde" (Heb. 4, 15). De Kerk verenigt zich ieder jaar gedurende de veertig dagen van de grote vasten met het mysterie van Jezus in de woestijn.

1) Vgl. Mt. 16, 21-23
Eerste lijdensvoorspelling
Van dat ogenblik af begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=540

YOUCAT 88 Waarom werd Jezus op de proef gesteld? Kon Hij eigenlijk wel echt op de proef gesteld worden?
Jezus was waarlijk mens, en daarom kon Hij op de proef gesteld worden. Jezus Christus is een Verlosser 'die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat Hij niet vervallen is tot zonde' (Heb. 4, 15). 1

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 538-540.566
De bekoring van Jezus
De Evangelies spreken over een tijd van eenzaamheid van Jezus in de woestijn onmiddellijk na zijn doop door Johannes: "Gedreven door de Geest" naar de woestijn, verblijft Jezus daar veertig dagen zonder te eten; Hij leeft ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=88

CKK 1137 De celebranten van de hemelse liturgie

De Openbaring van de heilige Johannes, gelezen in de liturgie van de kerk, openbaart ons allereerst "een troon in de hemel, en op de troon is iemand gezeten" (Openb. 4, 2): "God de Heer" (Jes. 6, 1). 1 Vervolgens het Lam, "staande, als geslacht" (Openb. 5, 6): 2 de gekruisigde en verrezen Christus, de enige hogepriester van het ware heiligdom, 3 4 dezelfde "die offert en geofferd wordt, die geeft en gegeven wordt". 5Tenslotte "de rivier met het water des levens, die ontwelt aan de troon van God en van het Lam" (Openb. 22, 1), een der mooiste symbolen van de heilige Geest.' 6 7

1) Vgl. Ez. 1, 26-28 Boven het gewelf dat boven hun hoofden was gespannen zag men zo iets als een saffiersteen in de vorm van een troon. En daarop, op wat dus een troon leek te zijn, was een mensengestalte zichtbaar. ...

2) Vgl. Joh. 1, 29 De volgende dag zag hij Jezus naar zich toekomen en zei: “Zie, het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt.

3) Vgl. Heb. 4, 14-15. enz.
De barmhartige hogepriester
Nu wij een verheven hogepriester hebben, een die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten wij vasthouden aan onze belijdenis. ...

4) Vgl. Heb. 10, 19-21. enz.
Aansporing en waarschuwing
Broeders, door het bloed van Jezus hebben wij vrije toegang gekregen tot het heiligdom. ...

5) Liturgie van de H. Johannes Chrysostomus, Anafora

6) Vgl. Joh. 4, 10-14 Jezus gaf haar ten antwoord: “Als ge enig begrip had van de gave Gods en wist wie het is, die u zegt: Geef Mij te drinken, zoudt ge het aan Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water hebben ...

7) Vgl. Openb. 21, 6 Nog zei Hij tot mij: “Het is gebeurd! Ik ben de Alfa en de Omega, de oorsprong en het einde. Wie dorst heeft zal Ik te drinken geven uit de bron van het water des levens, om niet.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1137

YOUCAT 179 Wie viert de liturgie?
Christus, de Heer zelf, is het die in alle aardse liturgieën de kosmische liturgie viert, die engelen en mensen, levenden en gestorvenen, verleden, nu en toekomst, hemel en aarde omvat. Priesters en gelovigen nemen op onderscheiden wijze deel aan de eredienst van Christus. 1
Als wij de eredienst vieren, moeten we ons innerlijk voorbereiden voor het grote dat daar geschiedt: nu en hier is Christus aanwezig en met Hem de hele hemel. Daar zijn allen vervuld van onzegbare vreugde en tegelijk van liefdevolle zorg voor ons. Het laatste boek van de Heilige Schrift, de geheime Openbaring, schildert in mysterieuze beelden die hemelse liturgie, waarmee wij hier op aarde instemmen.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1136-1139
“De liturgie is een handelen van "de gehele Christus" (Christus totus). Allen die haar nu al vieren op een manier die boven de tekens uitstijgt, bevinden zich al in de hemelse liturgie, daar waar het vieren een en al gemeenschap ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=179

CKK 2825: Christus' gehoorzaamheid en de onze

CKK 2825 Jezus "heeft, hoewel Hij Gods Zoon was, in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd" (Heb. 5, 8). Dat moet des te meer gelden voor ons, schepsels en zondaars, die in Hem aangenomen kinderen zijn geworden. Wij vragen aan onze Vader om onze wil te verenigen met die van zijn Zoon om zijn wil uit te voeren, zijn heilsplan voor het leven van de wereld. Uit onszelf zijn wij daartoe absoluut niet in staat, maar verenigd met Jezus en met behulp van de kracht van zijn Heilige Geest kunnen wij onze wil in zijn handen leggen en het besluit nemen te kiezen waarvoor zijn Zoon altijd gekozen heeft: doen wat de Vader behaagt: 1
Door ons aan Christus te hechten kunnen wij met Hem één geest worden en zo zijn wil volbrengen. Op deze wijze zal Gods wil geschieden op aarde zoals in de hemel. 2
Ziet hoe Jezus Christus ons leert om nederig te zijn door duidelijk te maken dat onze deugd niet alleen berust op onze inspanningen maar ook op Gods genade? Eveneens heeft Hij ieder van ons die bidt, opgedragen om in het gebed zorg te dragen voor de hele wereld. Hij heeft immers niet gezegd: "Uw wil geschiede" in Mij of in jullie, maar overal op aarde, opdat de dwaling ontkracht wordt, de deugd tot bloei komt en de aarde niet meer verschilt van de hemel. 3

1) Vgl. Joh. 8, 29 En Hij die Mij gezonden heeft, is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem behaagt."

2) Origenes van Alexandrië, Over het gebed, De Oratione. 26, vert. uit Grieks

3) H. Johannes Chrysostomos, Preek over het Evangelie volgens Mattheüs, In Matthaeum Homilia. 19,5, vert. uit Gr.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=2825

YOUCAT 521 Wat betekent: 'uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel'?
Wanneer we bidden om de universele doorzetting van Gods wil, vragen we dat het op aarde en in onze harten zo wordt als het in de hemel al is. 1
Zolang wij nog op onze eigen plannen, onze wil en onze voorstellingen inzetten, kan de aarde niet tot hemel worden. De ene wil dit, de andere dat. We vinden ons geluk echter wanneer we samen willen wat God wil. Bidden betekent: stukje bij beetje Gods wil op deze aarde de ruimte geven.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 2822-2827.2860 Het is de wil van onze Vader "dat alle mensen gered worden en tot de kennis van de waarheid komen" 1 Tim. 2, 4. Hij "heeft geduld met u, daar Hij wil dat niemand verloren gaat" 2 Pt. 3, 9. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=521